

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Joanna Lemańska (przewodniczący)

SSN Leszek Bosek

SSN Paweł Czubik

SSN Tomasz Demendecki

SSN Elżbieta Karska

SSN Aleksander Stępkowski

SSN Grzegorz Żmij (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi partii politycznej Lewica Razem
na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej nr 67/2022 z 1 sierpnia 2022 r. w
sprawie sprawozdania partii politycznej Lewica Razem o źródłach pozyskania
środków finansowych w 2020 r.

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 27 października 2022 r.

.

**na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.
w zw. z art. 34b ust. 2 zd. 2 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o
partiach politycznych (tekst jedn. Dz.U. z 2022 r., poz. 372)
zawiesza postępowanie do czasu zakończenia postępowania
toczącego się przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie
sygn. akt P 2/19.**

UZASADNIENIE

Uchwałą z 1 sierpnia 2022 r. nr 67/202 w sprawie sprawozdania
partii politycznej Lewica Razem o źródłach pozyskania środków finansowych

w 2020 r. Państwowa Komisja Wyborcza, na podstawie art. 38a ust. 1 pkt 3 i art. 38a ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (Dz.U. 2022, poz. 372) postanowiła odrzucić sprawozdanie partii politycznej Lewica Razem, o źródłach pozyskania środków finansowych, w tym o kredytach bankowych i warunkach ich uzyskania oraz o wydatkach poniesionych ze środków Funduszu Wyborczego w 2020 r., z powodu naruszenia art. 25 ust. 1 ustawy o partiach politycznych.

Partia polityczna Lewica Razem w skardze z 9 sierpnia 2022 r. zaskarżyła w całości uchwałę nr 67/2022 Państwowej Komisji Wyborczej z 1 sierpnia 2022 r. w sprawie odrzucenia sprawozdania finansowego o źródłach pozyskania środków finansowych partii politycznej – Lewica Razem w 2020 r. wnosząc o jej uchylenie w całości. Skarżąca uchwale zarzuciła naruszenie „art. 38a § 1 pkt 3 oraz art. 38a § 2 pkt 4 ustawy o partiach politycznych”, poprzez nieprawidłowe zastosowania tych przepisów, polegające na odrzuceniu sprawozdania pomimo braku podstaw do uznania, że skarżący świadomie przyjął czy korzystał z środków finansowych ze źródeł niedozwolonych oraz naruszenie „art. 38a § 1 pkt 3 oraz art. 38a § 2 pkt 4 ustawy o partiach politycznych”, poprzez nieprawidłowe zastosowanie tych przepisów polegające na odrzuceniu sprawozdania pomimo niekonstytucyjności ww. przepisów z uwagi na ich niezgodność z art. 2, art. 11, art. 31 ust. 3 i art. 64 ust. 1 Konstytucji.

W Trybunale Konstytucyjnym pod sygn. akt P 2/19 zawisła sprawa zainicjowana pytaniem prawnym Sądu Najwyższego o zgodność art. 38a ust. 2 pkt 4 w związku z art. 25 ust. 1, art. 38a ust. 1 pkt 3, art. 38d ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych z art. 2 w zw. z art. 11 ust. 1 i 2 Konstytucji.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Postępowanie podlegało zawieszeniu.

W zarzutach i uzasadnieniu skargi partii politycznej Lewica Razem skarżący zarzucał uchwale PKW naruszenie przepisów ustawy o partiach politycznych wskazując również na ich niezgodność z Konstytucją. W Trybunale Konstytucyjnym

toczy się zaś postępowanie, w którym Trybunał ten ma rozstrzygnąć o zgodności z Konstytucją przepisów będących podstawą wydania zaskarżonej uchwały i podnoszonych w skardze zarzutów. Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy zależeć będzie od wyniku postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, sama zaś skarżąca alternatywnie wniosła o zawieszenie niniejszego postępowania do czasu rozstrzygnięcia przez Trybunał Konstytucyjny sprawy sygn. P 2/19.

Sąd Najwyższy postanowieniem z 6 grudnia 2018 r., I NSW 14/18 przedstawił Trybunałowi Konstytucyjnemu pytanie prawne dotyczące zgodności art. 38 a ust. 2 pkt 4 w związku z art. 25 ust. 1, art. 38a ust. 1 pkt 3, art. 38d ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych z art. 2 w związku z art. 11 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Sąd Najwyższy podzielił przy tym również ocenę wyrażoną w innej sprawie (postanowienie Sądu Najwyższego z 14 grudnia 2016 r., III SW 15/16), w której Sąd Najwyższy zwrócił się z pytaniem prawnym do Trybunału Konstytucyjnego w sprawie zgodności z Konstytucją aktu normatywnego o analogicznej treści do tej określonej w art. 38a ust. 2 pkt 4 ustawy o partiach politycznych, tj. norm wyprowadzanych z art. 38a ust. 1 pkt 3, art. 38 a ust. 2 pkt 5 i art. 38d ustawy o partiach politycznych (postępowanie w Trybunale Konstytucyjnym zarejestrowane pod sygn. akt P 8/17). Sąd Najwyższy wyraził przy tym wątpliwość, czy zgodne z Konstytucją RP są w/w normy wyprowadzone z ustawy o partiach politycznych, które, jak ta zakwestionowana w pytaniu, nakazują Państwowej Komisji Wyborczej odrzucenie sprawozdania finansowego partii politycznej w każdym przypadku stwierdzenia naruszeń przepisów prawa przez partię polityczną, niezależnie od okoliczności, przyczyn i ich skali (postanowienie Sądu Najwyższego z 14 grudnia 2016 r., III SW 15/16). Pogląd o istnieniu wątpliwości co do zgodności z Konstytucją ustawy o partiach politycznych wyraził także Sąd Najwyższy w postanowieniu z 13 grudnia 2017 r., III SW 3/17.

Sąd Najwyższy w rozpatrywanej sprawie podzielił wątpliwości Skarżącej, co do zgodności wskazanych przez nią przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych z Konstytucją.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy, nie bez wątpliwości związanych z długim czasem oczekiwania na rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego, orzekł jak w sentencji, na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c..

Od postanowienia i uzasadnienia zdanie odrębne złożył SSN Leszek Bosek.

[as]

ał